בס"ד

1025
ויצא

כניסת השבת: **16:20**
יציאת השבת: **17:10**
רבנו תם: **17:43**
ע"פ אופק ת"א

יא' בכסלו התשפ"ז

זכות הזהב בשמיים

המדרש (רבה איכה הקדמה פסקה כד') מספר כי כאשר החריב הקב"ה את בית המקדש ויצאו ישראל לגלות ע"י האויבים האכזרים, החלו ישראל לקרוע שערי שמיים. בעוברם דרך קברי האבות, זעקו לה' שיושיעם בזכות האבות ובזכות משה רבנו, אך תפילתם לא התקבלה, שהרי הגזירה היתה קשה ועומדת בעינה. עד שהגיעו לקברה של רחל והתפללו בדמעות לבורא עולם שיבטל הגזירה הקשה וישיבם לארצם. אומר המדרש: "באותה שעה, קפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה: "רבונו של עולם, גלוי לפניך כמה יעקב אהב אותי אהבה יתירה עד אשר הסכים לעבוד למעני שבע שנים בצאן של אבי. והנה, כשהושלמו שבע שנות העבודה למעני, ייעץ אבי להחליף אותי בלאה אחותי. הדבר היה קשה לי עד מאד - לוותר על בעל כזה שחיכיתי לו שנים?!. לכן, כדי לסכל את עצת אבי, החלטתי לעשות סימן ביני לבין בעלי, כדי למנוע את החלפתנו על ידי אבי.

אלא שלאחר מכן, התנחמתי והצטערתי על הסימן שעשיתי, שהרי כיצד אוכל לגרום לאחותי חרפה ובושה כזו גדול. ולכן, לימדתי את אחותי את הסימנים שהיו ביני לבין בעלי, ובכך יהא סבור שהיא זו אני".

ממשיך המדרש ואומר: "ולא עוד, אלא שנכנסתי תחת המיטה, ושמעתי כיצד היה מדבר עם אחותי והיא שותקת ולא יודעת מה לענות, ואני משיבה לו על כל דבר ודבר, כדי שלא יכיר לקול אחותי. ובכך גמלתי עימה חסד, ולא קנאתי בה ולא הוצאתיה לחרפה".

ואז זועקת רחל אמנו לפני ה' ואומרת: "ומה אני, שאני בשר ודם, עפר ואפר - לא קנאתי באחותי, ולא גרמתי לה לבושה וחרפה. אזי אתה, שהינך מלך חי וקיים ורחמן - וכי אתה לא תרחם על בניך, הגם שלא עשו את רצונך?!". חותם המדרש: **"מיד נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ואמר: 'בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומם'. שנאמר: 'כה אמר ה', מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך... ושבו בנים לגבולם".**

רבנו החיד"א הקדוש (חומת אנך פל"א) מביא: 'מנעי קולך מבכי': 'מנעי' ראשי תיבות: **מ**'קבץ **נ**'דחי **ע**'מו **י**'שראל.

יותר מכל החסדים של אברהם אבינו, יותר מכל התפילות של יצחק אבינו, ואפילו יותר מכל הייסורים שעבר יעקב אבינו - **עומדת הזכות של החשיבה על האחר, הוויתור למען השני**, המרעישה את העולמות העליונים, וגורמת לה' לבטל כל חרון אף וצרה, לפי שהרחמים על השני והויתור גורמים שמחה למעלה!.

עד כדי כך שכותב הזוהר הקדוש (ח"א דף רכה) כי רב המנונא ראה בחלומו כי **תפילה אצל רחל אמנו גדולה מתפילה בקברי אבות.** ואף כתב הצדיק בעל ה'לשם' (ח"ב סי' יא') **כי עיקר השראת השכינה אחר וחרבן בית המקדש הוא בקבורת רחל אמנו.**

את המעשה המדהים הבא סיפר מגיד המישרים, הרב חיים זאיד שליט"א...

- המשך בעמוד 3 -

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה
קלרה חתון בת סלחה
ולרי בן אירנה
גאולה בת בלור

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה בת מרים. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. יאיר חיים בן ענבל שרה. שרון בן שושנה וב"ב. נ.נ. בני מ.מ. **זשב"ק:** שולמית בת אירים. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. **בנים זכרים:** הדר בת נחמה. **זיווג הגון:** אביאל בן רויטל. מתן חיים בן ניצה. אביגיל והודליה בנות מזל.

לעילוי-נשמת: צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. תקווה בת פנינה. אבלין עדינה בת פרחה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה ה"ד, משה כהן בן נזהת ויוסף. יעקב בן שמחה. חסיבה בת רינה. יוסף בן נג'יה, יחזקאל בן ג'ורג'י, פרחה בת טובה, אירית בת צדיקה, תקוה בת פנינה. אבי אמרה פקדו בן אבבה וצהייתו. גביר בן סאלם ורומיה. שמחה בת צאלח ומרים. אוריאנה אורה בת גביר ושמחה. רחמים (רחמון) בן מזל. ינון בן מזל סעידה.

הלכות והליכות

מוסדות "קול רינה" בנשיאות הרב אברג"יל

שאלה: הורדתי את המרק בשבת מהפלטה, וכעת אני רוצה להחזירו - האם מותר להחזירו בכל מצב? ומה הדין לאשכנזים?

תשובה: אם הורידו את המרק כדי למזוג ממנו בשבת - מותר להחזירו בחזרה לפלטה, בתנאי שהמרק עדיין חם בחום שהיד סולדת בו. ואפילו אם יש ספק אם עדיין הוא חם בחום שהיד סולדת בו או לא - מותר להחזירו בשבת (הואיל ויש בזה ספק ספיקא), ולכן אפילו אם הוא חם רק כארבעים או ארבעים וחמש מעלות חום - יש להקל להחזירו, הואיל ויש אומרים שכבר בדרגת חום כזו הרי זה נחשב יד סולדת בו. ואפילו אם לא היה בדעתו להחזירו לפלטה בשעה שהורידו אותו מעל גבי הפלטה - מותר להחזירו כל זמן שהיד סולדת בו.

ואחינו האשכנזים מקלים להחזיר את המרק כל עוד שהוא חם אפילו קצת מאוד, אולם הם מחמירים בדבר אחר, והוא, שבזמן שמורידים את המרק מעל גבי הפלטה, לשיטתם צריך שיהיה בדעתו לחזור ולהניחו על גבי הפלטה. ומעיקר ההלכה, בארץ ישראל אפשר להקל בזה גם לאחינו האשכנזים להחזיר את סיר המרק החם על גבי פלטה, גם אם לא הייתה דעתו לכך בהתחלה.

וגם הספרדים המקילים להחזיר את המרק לפלטה כל זמן שמורגשת בו טיפת חמימות, יש להם על מה לסמוך, כיון שיש ספק ספיקא להקל, ספק שמא כדברי רבינו הרמ"א שמותר להחזיר בטיפת חמימות, וספק שמא הלכה כהרמב"ם שאין בישול אחר בישול גם בלח. אלא שנכון לכתחילה להחמיר כדעת מרן השו"ע.

סגולות וישועות

מתוך לכתחילה "טובו מלא עולם"

1. אומר הגר"י ניימן זצ"ל ('דרכי מוסר'): הדרגה הגבוה באמונה היא להאמין בה' גם כאשר רואים דברים המנוגדים לשכל, המעוררים קושיות על הנהגת ה' יתברך ובכל זאת לדעת שה' יתברך עושה הכל לבדו לטובתי.

אם יש לאדם תמיהות והוא מתעלם מהם לחלוטין ומאמין בה' בתמימות באומרו כי אין אפשרות לנברא להבין את בוראו - זוהי המדרגה הגבוה ביותר באמונה!.

2. מובא בספר 'לחיות באמונה' (עמ' 241): בכל פעם שאדם מתמודד עם קושי גדול והוא אומר: "ה' יודע בדיוק מה הוא עושה" - הוא מקיים באותו רגע מצות עשה מהתורה של: "וידעת עם לבבך, כי כאשר ייסר איש את בנו, ה' אלוקיך מייסרך".

מאידך, השואל: "למה ה' עשה לי ככה?", "איך יכול להיות שה' עושה כך?", "איך דבר כזה קורה?" - הוא מבטל המצוה הזו.

3. בעת ניסיון באמונה יש להיזהר מלומר: "מה יהיה הסוף... אני לא מסוגל לעמוד בזה", וכדו' המבטא חוסר אמונה, כי בזה נכשל בניסיון ששלח לו ה' לרוממו בזה ובבא.

הבית של עשו

יצחק אבינו רוצה לברך את בנו הבכור, את עשו. לרבקה נודע ברוח הקודש על כוונתו של יצחק והיא אומרת ליעקב שילך לאביו לקבל את הברכות. כדי שיצחק לא יגלה את התרמית, היא מלבישה את יעקב בבגדי עשו החמודות. היכן נמצאים הבגדים של עשו? בבית אמו.

שואלים חז"ל: לעשו יש הרי ארבע נשים. יש לו כסף לרוב. מן הסתם לכל אשה יש איזו דירת פאר מכובדת. וכי אין לו בכל ארבע הדירות הללו, היכן להניח את בגדיו, רק בבית אמו?

אלא, עשו הולך לישון כל לילה עם כיסים מלאים, וקם בבוקר עם כיסים ריקים. הנשים שלו היו עוסקות כל היום ב'קניין משיכה'... הן היו משתמשות בכספים של עשו, מרוקנות את כיסיו לחלוטין, אבל לא היה אצלן מקום לבגדים שלו. גם כאשר הוא רעב, לא מחכה לו בבית ארוחה דשנה, והוא צריך להתחנן לאחיו יעקב, שייתן לו מעט מתבשיל העדשים.

כך נראה העולם הזה של עשו. זה אותו עשו שצועק כי מספיק לו העולם הזה והוא לא זקוק לעולם הבא. לאותו עשו אין מי שיכין לו ארוחת צהרים, ואת הבגדים הטובים שלו הוא צריך לאכסן בבית אמו...

"ברוך אלוקינו שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת" אין זו קלישאה, אלא עובדות בשטח - החי חיים בדרכה של תורה, זוכה לשלווה ושמחה בעולם הזה, לעומתו, המנסה להמציא דרכים חדשות ולחיות ככל הגויים, ימצא את עצמו נשטף במערבולת החיים של העולם!.

סיפר א. כהן מתל אביב: "כשהבת שלי הודיעה שהיא חוזרת בתשובה ומתחזקת עברנו טלטלה. היא לא התחזקה קלות, אלא שינתה את כל אורח חייה ועברה לגור, לא פחות ולא יותר, במאה שערים. דירה קטנה מאד עם כ-6 ילדים, כשחלק מהילדים ישנים בלילה בסלון. נבהלנו מהעניין וניסינו להניא אותה. אך כיום אני רואה את ההבדלים: כשאני מגיע לבית של בתי השניה עם שני ילדיה, שלא זכתה לחזור לה', כל ילד נמצא בחדרו ספון עם מכשירו, ובקושי מתייחס לסבא. אין שולחן שבת, ואין אווירה של שמחה ואחדות. אך כשאני מגיע להתארח אצל הבת במאה שערים, כולם קופצים עליי בשמחה, מכבדים אותי, חיים בלי מכשירים אך עם שמחת חיים. משחקים, צוחקים, קופצים ומאושרים. אני רואה זאת ומזיל דמעות: 'הם חיים בצמצום, אך באושר עילאי כמו פעם!...'. יחי ההבדל!

זכות הזהב בשמיים

הרב חיים זאיד שליט"א

"לפני זמן מה התחלתי להרגיש כאבי גב עזים ונוראיים. כל צעד קטן גורם לסבל נורא. עשיתי צילומים עד שהתברר כי אני סובל מפריצת דיסק - תזוזה של חוליה בעמוד השדרה מהמקום, הגורמת לכאבים עזים בכל צעד. כל רופא ניסה לומר השערות מדוע זה קרה: אתה יושב על הארנק, אתה מתכופף לא נכון וכולי וכולי, ואני ידעתי ש'הוא אמר ויהי, הוא ציוה ויעמוד'.

לרופאים אין פתרון להתמודד מול הדבר הזה, ולאחר תקופה של תפילות, זהירות ושימת לב לגוף, בחסד ה' הכאבים כמעט נעלמו לחלוטין. כעת, אמרו הרופאים כי המטרה לשמור על המצב הקיים ולא לעשות דבר שיחמיר אותו. הודתי לה' מעומק הלב והתפללתי אליו שישמור עליי שלא יחזרו הכאבים הנוראיים.

והנה, מאת ה', נודע לי על חברת נעליים שוויצרית נדירה ומיוחדת בשם 'קיבון', המייצרת נעליים מיוחדות ביותר לאנשים הסובלים מכאבים בגוף, בברכיים ובכפות רגליים. הנעליים הללו מיוצרות בצורה מיוחדת הגורמת לתחושה של ריחוף באוויר ונוחות מירבית השומרת על בריאות גופו של האדם.

המפעל של החברה הזו נמצא בשוויץ, ובארץ יש סניף אחד בודד הנמצא ב'קניון דימול', בבורסה ברמת גן. הנעליים בחנות עולות באיזור ה-2,000 ₪, וכיוון שהם מיוחדות, יש להחליפם כל שנתיים בדיוק. בעקבות הפריצת דיסק, המליצו לי בחום לרכוש נעל אחת כזאת, אותה אני לובש גם כעת. בחרתי נעל שחורה עם שרוך, מידה 37 ו-3/4 (37.75, כיוון ששם המידות מגיעות בהתאמה של רבעים), שעלתה לי 2,300 ₪.

זה מדהים - אתה לא מרגיש כמעט כאבים שאתה דורך עליה, אך לקראת סיום השנתיים של השימוש בה, הנעל כבר לא איכותית כמו בהתחלה ומתחילים לצוץ הכאבים.

והנה, לפני חג הפסח האחרון, התחילו הכאבים בגב לחזור, ואכן הבחנתי כי תמה תקופת השנתיים עם הנעליים הללו. עשיתי את דרכי לקניון 'דימול', והגעתי לרכוש את אותם נעליים. המוכר שואל אותי מה המידה שלי, ואני אומר לו כי אני לקוח קבוע ואני רוצה נעליים שחורות עם שרוכים, מידה 37.75.

המוכר, תל אביבי צעיר, מחפש ואומר לי: "אני מצטער, חסר לי במידה הזו, ועליי להזמין מהמפעל בשוויץ". "כמה זמן עד שזה יגיע?", שאלתי, והמוכר השיב: "4 חודשים מהיום". מה 4 חודשים?! נבהלתי, הרי אני סובל נורא, כיוון שהסתיימה תקופת השנתיים עם הנעליים.

"אין אפשרות לסדר משהו יותר מהר?", שאלתי. אך המוכר הסביר: "אנו הסניף היחיד בארץ, וכל ארבעה חודשים מגיעה סחורה חדשה לפי הצורך". הייתי קצת בהלם, אך קיבלתי את רצון ה' באהבה. הודתי למוכר הצעיר ועשיתי את דרכי לכיוון הדלת. לפתע, קורא לי המוכר: "רק רגע, נראה לי שמצאתי משהו". מאחורה הקופסאות, הוא מצא נעל שחורה עם שרוכים כמו שרציתי, מידה 37.75 בדיוק!. "וואוו איזה מזל יש לך", אמר הבחור, "זו האחרונה שהיתה פה על המדף מאחורה. אוהבים אותך שם למעלה", הוא סיים ואמר. כל כך התרגשתי והודתי לה', שלא אצטרך לסבול 4 חודשים, אלא נמצאה נעל אחת במידה שלי שנפלה 'בטעות' מאחורה. הוצאתי מהארנק 2,300 ₪, העברתי למוכר והסתובבתי לכיוון היציאה בשמחה על כך שאחגוג את חג הפסח הקרוב בלי כאבי גב ב"ה.

הגעתי כבר ליציאה מהדלת, ולפתע, נכנס אדם בערך בגיל שלי, כשהוא לחוץ וממהר: "בבקשה, נעליים שחורות עם שרוך, מידה 37.75. רק תזדרז, כי אני מחנה באדום לבן ויכול לחטוף דו"ח, הנה כל הכסף".

המוכר התל אביבי, מצביע עליי ואומר: "אני מתנצל, אבל כעת הרב שעומד לידך, לקח את הנעל האחרונה בסוג ובמידה הזו". "אין מצב, אתה חייב למצוא לי עוד אחד, אני ממש סובל בימים האחרונים וחייב את הנעל הקבועה הזו שלי". "אני מסביר לך שוב", אומר לו המוכר, "אבל היהודי הזה לקח את הזוג האחרון, ועליך להמתין לפעם הבאה שנקבל את הסחורה - בעוד 4 חודשים!".

הוא כמעט בכה במקום והתחנן שיעשה משהו, אך המוכר לא יכל לעשות מאומה. עמדתי בכניסה, כשאני מאזין לשיח הלחוץ והמתחנן של אותו יהודי ובתוכי החל מאבק פנימי: האם לתת לו את הנעליים שקניתי זה עתה? הרי גם אני סובל? ובעוד ימים בודדים חג הפסח, ומאד חשוב לי להרגיש טוב ולהיות שמח בחג!. האם להתחשב בעצמי ובסובבים אותי, או לחשוב על היהודי הזה שהגיע ולרחם עליו?".

ואז זעקתי בקרבי: "הרי ה' יתברך מאד אוהב שחושבים על השני!... ה' מאד אוהב ויתור...

-המשך בעמוד 4 -

זכות הזהב בשמיים

הרב חיים זאיד שליט"א

לחשוב על הצער שלו ולשמח אותו - הוא הדבר הגדול בעולם הגורם נחת רוח בכל העולמות".

עצרתי ופניתי אליו: "הנה, קח בבקשה את הנעליים שלי, אני כבר אסתדר". אותו יהודי שהיה לחוץ קפץ מאושר, הוציא מהכיס 2,300 ₪, הביא לי את הכסף, לקח את השקית ורץ מהר לרכב כדי לא לקבל דו"ח.

המוכר הצעיר הרחוק מתורה ומצוות, לא האמין למראה עיניו, הוא אומר לי: "אתה רציני? למה עשית את זה?! הרי גם אתה סובל וכעת תצטרך לחכות 4 חודשים?!". חייכתי אליו ואמרתי לו: **"ידידי היקר, מי ששומע לבורא עולם - לא מפסיד. אדם שמוותר לשני וחושב על השני - לא מפסיד לעולם. להיפך, הוא רק מרוויח. בוא תשמע משהו"**, אמרתי לו, **"אני יכול להבטיח לך שבורא עולם לא יקפח אותי על כך, ובקרוב מאד הוא יתן לי את הנעליים הללו שאני כה צריך במידה המדויקת עד אליי לבית!"**. "שטויות!", הוא אמר בביטול, "אין עוד נעליים כאלו בארץ, ורק בעוד 4 חודשים תגיע סחורה חדשה ארצה".

"תזכור מה שאני אומר לך", פניתי לתל אביבי ההמום, **"אני יודע שהקב"ה כל יכול, וכשהוא רואה שהאדם עושה לפנים משורת הדין למען השני, מטיב לשני, מוותר בשבילו - הוא משיב לו כפל כפליים. הנה קח את מספר הטלפון שלי, ואני מבטיח לעדכן אותך כשתבוא הישועה"**. יצאתי משם עם חיוך מלא באמונה וביטחון בה', ועם הרגשה טובה שעשיתי טוב ליהודי סובל, ובטוח שלא אפסיד מכך!.

לא חלף זמן רב... יום למחרת, מגיע לחנות של 'קיבון' בקניון, יהודי הפונה למוכר הצעיר ואומר לו: "רכשתי לפני כמה ימים נעל שחורה עם שרוכים מידה 37.75, ומשום מה היא מעט לוחצת לי על הבוהן ברגל והיא לא כל כך נוחה לי. תוכל להחליף לי את הנעל למידה 38?". "אני מצטער", אמר המוכר, "אבל

נעל שהשתמשו בה פעם אחת - אין אפשרות להחליף, אבל יש לי משהו מעניין בשבילך... יש רב שהגיע לפה אתמול שרצה את הנעל כמו שלך ובמידה שלך, ואמרתי לו שהיא אזלה מהמדפים, ועליו לחכות 4 חודשים. יש לי כאן את המספר שלו, אוכל להתקשר אליו ולשאול אותו אם הוא רוצה לקנות את הנעל שלך", אמר המוכר הצעיר וצלצל אליי.

באותה שעה, היית עסוק, אך ראיתי שמתקשרים מהחנות, אז עניתי. אמרתי לעצמי מעניין אם הגיעה הישועה. "הרב זאיד", פונה אליי המוכר, "מה אני יגיד לך, אני רואה את בורא עולם מול העיניים". "מה קרה?", שאלתי.

והוא המשיך: "נמצא כאן ליידי יהודי שהגיע כרגע עם נעליים שחורות + שרוכים מידה 37.75 שלבש אותם פעם אחת והוא מרגיש הפעם כי הם קצת לוחצות לו. הוא רצה להחליף אותם אצלנו, אך הסברתי לו שאין החלפות, לכן הוא רוצה להגיע לביתך ולמכור לך את זה במחיר מופחת!".

התחלתי מיד לשבח את בורא עולם בלי סוף, והבאתי לו את הכתובת של ביתי. הוא הגיע תוך כמה דקות ואמר כי ישמח למכור לי את הנעליים, אך כיוון שלא נעים לו שהוא השתמש בהם פעם אחת, לכן הוא מוכן למכור אותן בחצי מחיר - 1,150 בלבד!.

"לא ולא!", אמרתי לו, "אני קונה ממך את הנעל בכסף מלא של 2,300 ₪. הנעל הזו יקרה וגם אתה צריך לקנות נעל חדשה. היהודי כל כך התפעל והודה לי על המחשבה והאכפתיות, שילמתי לו מחיר מלא, ותוך יום אחד - קיבלתי את הנעליים שאני כה צריך, עד פתח הבית.

התקשרתי למוכר התל אביבי לשתף אותו בישועה, שאמר לי: "תשמע, אני מתחיל להאמין בבורא עולם!". הזמנתי אותו אליי לחג, הוא הגיע לבקר, שמע קצת דברי תורה, חיזוק וסיפורים... וב"ה היום הוא החל לשמור שבת, כשרות וציצית, בזכות שראה שמי שמוותר לשני, כל מי שמטיב לשני, ומאמין שבורא עולם לא יקפח אותו - רואה ישועות וניסים מעל הטבע!.

ומדוע? **כי בשמיים מתפעלים מאדם שעל פי הטבע דואג לעצמו, אך הוא מניח הכל בשביל לחשוב על השני, לבטל עצמי בשבילו!.**

הקדשה לשנה שלימה!

כעת זו ההזדמנות לזכות בזיכוי הרבים בעלון לשנה שלימה. תורמים חד פעמית לזיכוי הרבים, וכל עשרות אלפי העלונים השנה, נזקפים לזכותכם! 0506-425-002

תרומה לעלון לזיכוי הרבים
בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 74-58-58 לכתוב עבור "תורה באהבה" - עלון טוב לחסות בה". ישנו החזר מס

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה:
שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **לע"נ:** מברוקה בת בובה, ניסים בן סניורה, רינה בת חנה.

העלון להצלחת התורם בעילוי שם

החידה השבועית ?!

מי הראשון שהתפלל על קבר הוריו ומדוע עשה זאת?

ושא עזבו לו כי מסמכים מטמדבקם מבוקשו – עזבו בזול בוב קסם ושוב עזר קמשקק עצא שבא ושוב עזבוק

העלון מוקדש לעילוי נשמת אליעזר בדני בן צדוק ת.נ.צ.ב.ה

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א • 052-7137136 • לקבלת העלון במייל daniel777achiel@gmail.com